

нейното начало съвпада съ това на централния Сливенъ, и както се забѣлѣжи по-рано тя ще е била построена прѣди издигането на джамията до нея (днесъ съборена; строена въ началото на XVIII-я вѣкъ), защото било забранено да се строи християнски паметникъ до джамия, теке или друго мюхамеданско учрѣждение. Камбанарии е нѣмало, а се „токало“ съ дѣрвени или желѣзни плочи. Ямболската черква, която била издигната двѣ педи повече, отколкото отъ посочените размѣри въ фермана, била съборена до половината отъ турцитѣ. (Ср. Димитровъ, кн. Бълг. I, 55).

Други подробности за черквата Св. Димитъръ нѣмаме. Такива можеха да се добиятъ отъ нейните кондиции, по-голѣмата част отъ които сѫ изгубени, а други — прибрани отъ тукъ и занесени въ София. Тукъ ще отбѣлѣжимъ само това, че отъ 1859 г. до 1870 г. кондиците на черквата „Св. Димитъръ“, които сѫ хронирвали важни събития относно гр. Сливенъ, сѫ били водени на български отъ дѣлъгогодишния членъ-дѣловодителъ на сливенската черковна община *Панайотъ Минковъ* а отъ 1871 г. до освобождението сѫ били водени отъ *Юрданъ Д. Юрдановъ*, който слѣдъ освобождението е билъ избиранъ и за кметъ на гр. Сливенъ.

Черквата Св. Димитъръ, очевидно, не е тая, която е сѫществувала прѣди 1830 г. Знае се, че сливенци когато се прѣселвали въ Влашко и Русия, оставили я въ развалини. Днешната е правена върху старитѣ основи едноврѣменно съ останалитѣ: Св София и Св Никола. Подобно на Клуцохорската, тя е дѣлбоко въ земята, — нѣщо, което не се срѣща съ черквитѣ отъ прѣди идването на турцитѣ. Послѣдните не сѫ могли да търпятъ християнски паметници по-монументални отъ своите.

Четвъртиятъ християнски паметникъ въ града е арменската черква, нарѣчена *Степанъ* (Св. Стефанъ). Основана е въ 1830 г. отъ арменеца *X. Богословъ*, родомъ отъ Токатъ (турска Армения). Биль е заможенъ и прѣселенъ въ Сливенъ. Когато не му достигнали срѣдствата, за да я довърши, тръгналъ да събира такива между арменцитѣ въ другите градове. Отъ потомците му днесъ, една дѣщера живѣе въ Пловдивъ, а внукъ — въ Александрия (Египетъ). Прѣди построяването на тая черква, която е до Св. Димитъръ, на западъ отъ нея, арменцитѣ се черкували въ единъ параклисъ, който билъ въ юкошарската махала дѣто имъ били сѫщо и гробищата (малко отдолу старитѣ еврейски гробища).

Черквата *Степанъ* е осветена отъ арменски владика *Деръ Месрубесе<sup>1)</sup>*.

<sup>1)</sup> Четвъртата българска черква въ Сливенъ, нарѣчена Св. Богородица, е сравнително най-нова. Строена е въ 1894 г.